

bør saavidt mulig en Del af samme holdes udenfor Forretningen. Eder dette sig ikke gjøre, bør altid mindst to Syns- eller Skjønsmænd tilkaldes.

De gjældende Regler om visse Syns eller Skjønns Foretagelse blive staaende ved Magt, forsaavidt de ikke stride mod denne Lovs Forskrifter.

§ 158.

Forretningen afgives efter Rettens Beslutning enten i Form af en skriftlig Erklæring undertegnet af Syns- eller Skjønsmændene, som overgives til Retten, eller mundtlig til Retshogen.

Er Mændene ikke enige, bør det fremgaa af Erklæringen, af hvilken Anstuelse de enkelte Syns- eller Skjønsmænd ere.

De gjældende nærmere Regler om Formen for visse Erklæringers Afgivelse blive staaende ved Magt.

§ 159.

Syns- og Skjønsmændene ere pligtige for Retten at aflægge Ed paa deres Forretning samt at besvare de til dem i Anledning af deres Erklæring stillede Spørgsmaal. Er Forretningen foretagen af en dertil bestiftet kollegial Myndighed, fyldestgøres ovennævnte Forpligtelse derved, at et eller, navnlig naar der er Meningsforskjel, flere af dens Medlemmer efter Kollegiets Bestemmelse give Møde paa dets Begne.

Edsfæstelse finder udenfor Hovedforhandlingen kun Sted, naar Mændene ikke skulle indkaldes til eller befrygtes ikke at kunne møde under denne; to Retshvidner skulle i saa Fald saavidt mulig tilkaldes, naar en Retshriver ikke er tilstede. Er Forretningen foretagen i Henhold til en almindelig Bemyndigelse, bortfalder Eds aflæggelsen. Eden gaar ud paa, at Forretningen er udført med Samvittighedsfuldhed og efter bedste Overbevisning; den aflægges før Erklæringens Afgivelse, eller hvis denne er afgiven tidligere, før dens Oplæsning.

Afhørelsen sker efter de om Vidner gjældende Regler; dog raadslaa Mændene i Reglen om Svaret, med mindre Retten beslutter, at de skulle afhøres enkeltvis.

§ 160.

Næst Forpligtelsen til efter Dinstændighederne at udtale sig for den Dommer, som leder Forretningen, paahviler det Syns- og Skjønsmænd til Fyldestgjørelse af Bestemmelserne i §§ 158 og 159 efter lovlig Indkaldelse at give Møde for vedkommende Ret. Udenfor Hovedforhandlingen samt i Sager, der behandles ved Underretten, er Mødepligten begrænset paa samme Maade som for Vidner.

§ 161.

Findes den af Syns- eller Skjønsmænd afgivne Erklæring utydelig, ufuldstændig eller ubestemt, modsigende eller støttet paa urigtige eller ubeviste Forudsætninger, kan Retten paalægge dem at omgjøre eller fuldstændiggjøre Forretningen.

Kan et tilfredsstillende Resultat ikke opnaas eller ventes ad denne Vej, eller findes der iøvrigt Grund dertil, kan Retten tilkalde andre Syns- eller Skjønsmænd til en ny Forretnings Foretagelse.

§ 162.

Imod Syns- eller Skjønsmænd, der uden lovligt Forsald udeblive, eller uden tilstrækkelig Grund forsømme at gjøre deres Forretning færdig, eller nægte at deltage i Forretningen eller ubesøiet vægre sig ved at efterkomme Rettens Paalæg om at omgjøre eller fuldstændiggjøre Forretningen, anvendes de i § 137, jfr. § 138, for Vidner bestemte Tvangs-